

בש"פ 8459/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8459/15

לפני: כבוד השופט ס' גובראן

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופט ב' צ' גרינברגר) ב-מ"ת 61255-11-15
מיום 9.12.2015

תאריך הישיבה: כ"ח בכסלו התשע"ו (10.12.2015)

בשם העוררת: עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם המשיב: עו"ד אבי אודיז

החלטה

1. לפניי ערר בהתאם לסעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ב' צ' גרינברגר) מיום 9.12.2015 במ"ת 61255-11-15, בגדרה נדחתה הבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים

2. ביום 29.11.2015 הוגש נגד המבקש כתב אישום, המייחס לו עבירה של ניסיון סחר ועסקה בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, המשיב החליט לרכוש רובה מסוג M-16, במטרה להעבירו לאחר. לשם כך, התקשר אל אדם אחד (להלן: הסוחר) ושאל אותו האם ביכולתו להשיג עבורו נשק כאמור. הסוחר השיב כי יש בידיו נשק "שיחקו בו", אך הוא חדש, ומשום כך מחירו יקר. על פי המתואר, המשיב ביקש מנאדר לוודא כי הנשק זמין לרכישה.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה העוררת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המנהלים נגדו. בבקשה נטען כי בידי העוררת ראיות לכאורה להוכחת העבירה המיוחסת למשיב, ובראשן הקלטת השיחה בין הסוחר והמשיב, בה הם נשמעים מדברים בקוד על רכישת "מטאטא" (להלן: השיחה). כמו כן, נטען כי מתקיימת בו עילת מעצר של מסוכנות, הן נוכח טיב העבירה של רכישת נשק, והן נוכח חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים - בשל היות העבירה עבירת ביטחון. כן, ציינה העוררת כי למשיב הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות, מיום 22.11.2012, אשר בגינה אף נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל. נוכח האמור, העוררת סברה כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו אלא על דרך של מעצר.
4. המשיב כפר בקיומן של ראיות לכאורה נגדו. ביום 9.12.2015, ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי, בה נדחתה הבקשה למעצר עד תום ההליכים. בהחלטתו, בית המשפט הדגיש כי הראיה המרכזית נגד המשיב היא השיחה, וכי היותה ראיה לכאורה לאשמה תלוי בפרשנות הקודים בהם השתמשו בשיחה. העוררת טענה כי הקוד "מטאטא" מתייחס לרובה מסוג M-16, על סמך תרגיל חקירה שנעשה לסוחר, בו הודה בעובדה זו. ביחס לטענה זו, בית המשפט המחוזי הפנה לחקירות אחרות שנערכו לסוחר לאחר מכן, ובהן הוא מכחיש כי "מטאטא" הוא למעשה נשק. משכך, בית המשפט המחוזי מצא כי קיימת בעייתיות בגרסאותיו של הסוחר בדבר פרשנות הקוד בו השתמשו בשיחה, ועל כן קבע כי קיים כרסום בראיות או חולשה בהן, וכי אין זה ברור שהראיות לכאורה מקימות סיכוי סביר להרשעת המשיב. בנוסף, בית המשפט המחוזי התייחס לכך שהעבירה המיוחסת למשיב היא עבירת ניסיון ולא עבירה מוגמרת של סחר בנשק. בית המשפט הדגיש כי בשיחה עם הסוחר לא נקבע מחיר, ואף אין ודאות כי המשיב אכן מתכוון לרכוש נשק דרך הסוחר, שכן הוא מודאג ממצבו של "המטאטא" ומעוניין לבדוק אותו. משכך, בית המשפט המחוזי מצא, על פניו, כי השיחה מהווה בדיקת אפשרות רכישה, אשר אינה חורגת מכך אל עבר ניסיון.
5. אף ביחס לעילת המעצר, בית המשפט המחוזי מצא כי בעניינו של המשיב התקיים החריג לחזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, ביחס לעבירות ביטחון. בית המשפט המחוזי הדגיש כי כתב האישום מייחס למשיב עבירת ניסיון סחר ועסקה אחרת בנשק, כאשר המשיב לא עשה דבר במהלך החודשיים שלאחר השיחה כדי להגשים את הכוונה המיוחסת לו לרכוש את הנשק. משכך, בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה למעצר עד תום ההליכים, והורה על שחרורו של המשיב בכפוף להפקדת סך של 2,000 ש"ח לשם הבטחת התייצבותו להליכים נגדו. מכאן הערר שלפניי.
- הערר
6. בערר שלפניי, טוענת העוררת כי בית המשפט המחוזי שגה בקביעתו כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות נגד המשיב, והיא

סבורה שקיימות לכאורה לכך שהשיחה מהווה סיכום על ביצוע עסקת נשק. לטענתה, זהות הדוברים ותוכן הדברים בשיחה מלמד כי זו אינה שיחה תמימה העוסקת ב"מטאטא" אלא שיחה הנוגעת לרובה. בפרט, העוררת מפנה אל דבריו של הסוכן בתרגיל החקירה בו הוא מודה ש"מטאטא" הוא קוד לנשק, ולעמדתה שגה בית המשפט המחוזי בקביעתו כי גרסאותיו הסותרות של הסוכן מכרסמות בעצמת הראיות בשלב זה. בנוסף, העוררת סבורה כי בית המשפט המחוזי שגה בקביעתו כי השיחה אינה עולה כדי ניסיון לביצוע עבירה. לשיטתה, גם מעשה ראשוני של תחילת ביצוע לכיוון העבירה המושלמת עשוי להיחשב לניסיון, ובלבד שהמעשה מעיד באופן חד משמעי על המטרה העבריינית. העוררת גורסת כי דברי המשיב בשיחה מהווים מעשה גלוי המקרב את תהליך ביצועה של העבירה המושלמת, היא עבירה של ביצוע עסקה בנשק – ועל כן מעשיו אכן עלו כדי ניסיון. לבסוף, העוררת טוענת כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שהורה על שחרורו של המשיב ללא כל תנאי, למעט הפקדת סך של 2,000 ₪.

7. המשיב סבור כי יש לדחות את הערר. לעמדתו, אין כל שגיאה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, שכן לשיטתו אין בתיק ראיות לכאורה אשר יש בהן כדי להצדיק מעצר עד תום ההליכים. בפרט, הוא סומך את ידו על קביעתו של בית המשפט המחוזי כי על פניו, השיחה בינו לבין הסוחר לא עברה מגדר התעניינות לגדר ניסיון. כמו כן, המשיב סבור כי אף אם יימצא שהדיבור בשיחה הוא חשוד, הרי שאין יסוד לכאורה לקביעה שהקוד "מטאטא" מתייחס דווקא לנשק, וזאת מנימוקיו של בית המשפט המחוזי. באשר לתנאי שחרורו ממעצר, המשיב ציין כי אין לו התנגדות להוספת ערבויות צד ג'.

דיון והכרעה

8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתוכן השיחה, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להתערבות בהחלטתו של בית המשפט המחוזי שלא להאריך את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בית המשפט המחוזי פירט בהחלטתו את הסיבות אשר הביאו אותו לקבוע כי אכן ישנה חולשה מסוימת, ואלו מקובלות עליי. כאמור, הראיה המרכזית בתיק היא השיחה בין הסוחר לבין המשיב, וזו נעשתה בקודים. יכולתה של ראיה זו לבסס את אשמתו של המשיב תלויה באפשרות לפענח את הקודים האלו, והמפתח לשם כך, לשיטת העוררת, מצוי בהודאתו של הסוחר במסגרת תרגיל החקירה. כפי שפירט בית המשפט המחוזי, על פניו, ישנו קושי בגרסה זו, בפרט נוכח קיומן של גרסאות סותרות אותן מסר בהמשך, ובהן אף הכחיש כי הוא מוכר נשק בעצמו, אלא מתווך בביצוע עסקאות נשק. משכך, בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי עוצמת הראיות לכאורה אינה מספיקה כדי להצדיק מעצר עד תום ההליכים.

9. כמו כן, סבורני כי צדק בית המשפט המחוזי בקביעתו כי בנסיבות העניין, ישנו קושי לראות בשיחה כשלעצמה ניסיון לביצוע עבירה של סחר בנשק, באשר עולה ממנה כי לא נוצרה כוונה מוגמרת לביצוע עסקה ב"מטאטא". זאת, בפרט נוכח העובדה כי לאחר השיחה, המשיב לא פעל במשך חודשיים להוצאת העסקה האמורה אל הפועל, דבר המעיב על הכוונה המיוחסת לו בכתב האישום.

10. עם זאת, סבורני כי יש ממש בטענת העוררת כי לא די בתנאי השחרור אשר נקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, נוכח חומרתה של העבירה המיוחסת למשיב. על כן, אני מורה כי המשיב ישוחרר ממעצר בכפוף לתנאים הבאים: עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת כל דרכון המצוי בידו; הפקדת סך של 10,000 ש"ח להבטחת התייצבותו לדיונים שיתקיימו בעניינו בהליך העיקרי; וערבות צד ג' של שני ערבים בסך 5,000 ש"ח כל אחד. המשיב יישאר במעצר עד למילוי התנאים האמורים.

ניתנה היום, כ"ט בכסלו התשע"ו (11.12.2015).

ש ו פ ט
